

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 6. oktobar 2023. godine
Br.ref.: RK 2280/23

ODLUKA O ODBIJANJU ZAHTEVA

u

slučaju br. KI78/23

Podnositeljka

Maliqe Sopjani

**Ocena ustavnosti presude Rev. br. 339/22 Vrhovnog suda Kosova od 7.
novembra 2022. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija
Nexhmi Rexhepi, sudija i
Enver Peci, sudija

Podnositeljka zahteva

1. Zahtev je podnela Maliqe Sopjani sa prebivalištem u selu Ariljači, opština Kosovo Polje. Podnositeljku zahteva zastupa Ekrem Agushi, advokat iz Prištine.

Osporena odluka

2. Podnositeljka zahteva osporava ustavnost presude [Rev. br. 339/22] Vrhovnog suda Kosova od 7. novembra 2022. godine.
3. Presuda [Rev. br. 339/22] Vrhovnog suda od 7. novembra 2022. godine uručena je podnositeljki zahteva 9. decembra 2022. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti rešenja [Rev. br. 339/22] Vrhovnog suda od 7. novembra 2022. godine, kojim su navodno povređena osnovna prava i slobode podnositeljke zahteva zagwarantovana članom 31. stav 2. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], članom 46. [Zaštita imovine], članom 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] i članom 113. stav 7. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članu 22. (Procesuiranje podnesaka) i članu 47. (Individualni zahtevi) Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 25 (Podnošenje zahteva i odgovora) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).
6. Dana 7. jula 2023. godine, Poslovnik o radu Ustavnog suda Republike Kosovo br. 01/2023 je objavljen u Službenom listu Republike Kosovo i stupio je na snagu 15 dana nakon njegovog objavljivanja. Shodno tome, prilikom razmatranja zahteva, Ustavni sud se poziva na odredbe gore navedenog Poslovnika o radu. S tim u vezi, u skladu sa pravilom 78. (Prelazne odredbe) Poslovnika o radu br. 01/2023, izuzetno će pojedine odredbe Poslovnika o radu br. 01/2018 nastaviti da se primenjuju na predmete koji su registrovani u Sudu pre njegovog stavljanja van snage, samo ukoliko su i u meri u kojoj su povoljnije za strane.

Postupak pred Sudom

7. Dana 5. aprila 2023. godine, podnositeljka je dostavila svoj zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
8. Dana 13. aprila 2023. godine, predsednica Suda je odlukom [br. GJR.KI78/23] imenovala sudiju Radomira Labana za sudiju izvestioca, dok je odlukom [br. KSH. KI78/23] imenovala Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Gresa Caka-Nimani (predsedavajuća), Bajram Ljatifi i Safet Hoxha, članovi.
9. Dana 24. aprila 2023. godine, Sud je obavestio zastupnika podnositeljke zahteva o registraciji zahteva i tražio od njega da dopuni zahtev na taj način što će jasno precizirati i detaljno izložiti navodne povrede članova Ustava.
10. Dana 5. maja 2023. godine, Sud je primio dopis od zastupnika podnositeljke zahteva, u kome je isti samo naveo da osporava članove 31, 46, 52. i 117. Ustava, ali ne pruža informacije niti jasno razrađuje navodne povrede ovih članova i njihovu povezanost sa presudom Vrhovnog suda, osim što opisuje ustavne odredbe gore navedenih članova. Takođe, zastupnik podnositeljke zahteva je u tom dopisu naveo da je „Ocena Vrhovnog suda Kosova da se *“Revizija ne može podneti zbog pogrešnog ili nepotpunog konstatovanja činjeničnog stanja” potpuno pogrešan. imovinski ... je*

podnela Direkciji za stambena i imovinska pitanja u Prištini, dana 11.04.2003. godine. Ova činjenica se utvrđuje uvidom u odluku iste direkcije, broj zahteva“, a za Sud ostaje nejasno značenje i relevantnost ove tačke dopisa u konkretnom slučaju.

11. Dana 24. maja 2023. godine, Sud je poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu Kosova.
12. Dana 29. avgusta 2023. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu da odbije zahtev po kratkom postupku.

Pregled činjenica

13. Sud na samom početku pregleda činjeničnog stanja primećuje, da se suština postupka pred redovnim sudovima odnosila na utvrđivanje prava svojine nad stanom površine 84,11 m², koji se nalazi u naselju “Dardania”, SU-9/1, L.1, br. 33 u Prištini, koji je, po tvrdnjama podnositeljke zahteva, Energetska korporacija Kosova AD (u daljem tekstu: EKK), dodelila sada njenom pokojnom suprugu.
14. U cilju utvrđivanja imovinskog prava nad predmetnim stanom, podnositeljka zahteva je vodila dva postupka, od kojih, **i**) postupak pred Kosovskom agencijom za imovinu (u daljem tekstu: KAI), i **ii**) redovnim sudovima.
15. Sud nalazi da se prvi postupak pred KAI završio prvostepenom odlukom [HPCC/D/110/2004/A&C] Direkcije za stambene i imovinske zahteve (u daljem tekstu: HPCC), od 13. februara 2004. godine. U toj odluci HPCC je odbio njen zahtev za povraćaj u posed predmetnog stana. Na prvostepenu odluku podnositeljka zahteva je uložila žalbu Komisiji za razmatranje žalbi, koja je 31. marta 2006. godine, donela odluku [HPCC/REC/60/2006], kojom je njenu žalbu odbilo kao neosnovanu.
16. Drugi sudski postupak podnositeljka je pokrenula pred Osnovnom sudu u Prištini – Opšte odeljenje – Građanski odsek (u daljem tekstu: Osnovni sud), a čiju hronologiju će Sud predstaviti u nastavku odluke.

Postupak pred redovnim sudovima

17. Neutvrđenog datuma, podnositeljka zahteva je zajedno sa tužiocima B.M, B.M. i B.M. (svojom decom) (u daljem tekstu: ostali tužioci) podnela tužbu Osnovnom sudu protiv EKK-s, kojom je tražila da joj se prizna pravo svojine na stanu u naselju “Dardania”, SU-9/1, Lam. 2, broj 33, 8. sprat, u Prištini, u površini od 84,11 m², kao i da tuženi EKK dozvoli da tužioci ovo pravo upišu kao svoju zajedničku svojinu.
18. U svojoj tužbi, podnositeljka zahteva je zajedno sa ostalim tužiocima navela da je lice J.M. (njegov suprug i otac), 17 godina bio radnik tuženog EKK, i to do 1990. godine kada je na protivzakonit način otpušten sa posla. Podnositeljka zahteva je zajedno sa ostalim tužiocima navela da je u toku tog radnog odnosa, dana 15. septembra 1989. godine, odlukom broj 1991. godine koju je, dana 7. septembra 1989. godine, doneo Radnički savet, licu J.M. dodeljen stan u površini od 84,11 m² u naselju Dardania, SU-9/1, Lam. 2, br. 33. Nakon što je lice J.M. pokušalo da se useli u ovaj stan, dana 8. jula 1992. godine, primetilo je da je u isto vreme u posed ušlo lice S.T., koje mu je saopštilo da je tuženo preduzeće (EKK) njemu prodalo predmetni stan.
19. Na osnovu spisa predmeta, Sud nalazi da je Osnovni sud već jednom odlučio o istom predmetu, ali da je Apelacioni sud predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

20. Dana 18. decembra 2017. godine, Osnovni sud je u ponovljenom postupku doneo presudu [C. br. 1497/11], kojom je, **(i)** odbio, kao neosnovan, tužbeni zahtev podnositeljke zahteva i ostalih tužilaca; i **(ii)** odlučio da svaka stranka snosi svoje troškove.

21. U obrazloženju presude [C. br. 1497/11], Osnovni sud je *inter alia* naveo:

„...mora se odlučiti kao u izreci ove presude iz razloga što među strankama nije bilo sporno da je sporni stan dodeljen prethodniku tužilaca (...), koji je takođe poučen da u vezi sa istim stanom zaključi ugovor sa SIZ-om u Prištini, kao organizacijom koja je upravljala spornom nepokretnošću, ali u spisima predmeta ne postoji nijedan dokaz kojim bi se dokazalo njegovo zaključivanje, a prema tada važećim zakonima je kao jedan od uslova za sticanje stanarskog prava bilo i zaključivanje ugovora“.

„Shodno članu 37. Zakona o stambenim odnosima utvrđeno je da se “ugovor o korišćenju stana zaključuje se između lica koje je dobilo stan na korišćenje i samoupravne interesne zajednice stanovanja, na osnovu akta davaoca stana na korišćenje”, dok se u stavu 2. ovog člana zahteva i postojanje formalnog ugovora, a u ovom slučaju ugovor nije zaključen između korisnika stana i Elektroprivrede, kao prethodnika tuženog EKK sa sedištem u Prištini, i samim tim nije ispunjen ni drugi uslov“.

„Takođe, za sticanje stanarskog prava prema članu 11. Zakona o stambenim odnosima, treći uslov je bilo i zakonsko useljenje ili ulazak u stan, dok prethodnik sada tužilaca nije ušao u stan koji mu je dodeljen, a u ovom slučaju je zakonskim odredbama jasno utvrđeno da se za sticanje stanarskog prava moraju kumulativno ispuniti tri gore utvrđena uslova za sticanje stanarskog prava“.

„Shodno tome, sud je u konkretnom slučaju, primenom odredbi člana 11. i 37. Zakona o stambenim odnosima (koji je bio primenljiv u vreme dodele stana na korišćenje), odbio u celosti tužbeni zahtev tužilaca i odlučio kao u izreci ove presude“.

22. Podnositeljka zahteva i ostali tužioci, su podneli žalbu Apelacionom sudu Kosova (u daljem tekstu: Apelacioni sud) protiv presude [C. br. 1497/2011] Osnovnog suda navodeći bitne povrede odredaba parničnog postupka; pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja; i pogrešnu primenu materijalnog prava.

23. Dana 20. aprila 2022. godine, Apelacioni sud je presudom [Ac. br. 2221/18], **(i)** odbio, kao neosnovanu, žalbu podnositeljke zahteva zajedno sa ostalim tužiocima; i **(ii)** potvrdio presudu [C. br. 1497/11] Osnovnog suda od 18. decembra 2017. godine.

24. Apelacioni sud se u svom obrazloženju složio sa pravnim stavom i zaključkom prvostepenog suda kao pravilnim, dok je povodom ostalih žalbenih navoda istakao da „ne stoje žalbeni navodi tužilaca o povredama odredbi parničnog postupka zbog toga što je izreka presude jasna i razumljiva (...) Prvostepeni sud je naveo dovoljno razloga za način odlučivanja (...), takođe, po oceni ovog suda, između iznetih razloga ne postoje protivrečnosti, a takođe protivrečnosti ne postoje ni između izreke i obrazloženja presude“.

25. Podnositeljka zahteva i ostali tužioci su podneli reviziju Vrhovnom sudu Kosova (u daljem tekstu: Vrhovni sud), zbog: **(a)** bitnih povreda odredaba parničnog postupka i **(b)** pogrešne primene materijalnog prava, sa predlogom **(i)** da Vrhovni sud ukine

drugostepenu presudu i **(ii)** da se predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

26. Dana 7. novembra 2022. godine, Vrhovni sud je doneo presudu [Rev. br. 339/22], kojom je odbio, kao neosnovanu, reviziju koju su podnositeljka zahteva i ostali tužioci podneli protiv presude [Ac. br. 2221/18] Apelacionog suda od 20. aprila 2022. godine.
27. Vrhovni sud je u obrazloženju presude [Rev. br. 339/22], uvažio kao pravilan i zakonit stav drugostepenog i prvostepenog suda, dok je navode o bitnim povredama odredaba parničnog postupka ocenio kao neosnovane. Kada je reč o primeni materijalnog prava, Vrhovni sud je istakao da, „Tužioci u ovom slučaju nisu uspeli da potvrde činjenice na kojima zasnivaju svoj zahtev iako je to bila njihova dužnost, u smislu člana 322. stav 1. i 2. u vezi sa članom 7. stav 1. i 319. stav 1. ZPP-a, a sa druge strane sudu je nedostajalo ovlašćenje da izvede dokaze po službenoj dužnosti (...) Da bi imala uspeha, tužilačka strana je u tužbenom zahtevu morala konkretnim dokazima da argumentuje da su oni vlasnici nepokretnosti-stana, u ovom slučaju sporne nepokretnosti i samim tim nisu uspeli da argumentuju da je njihov pravni prethodnik bio vlasnik stvari (...)“, dok je u vezi sa utvrđenim činjeničnim stanjem ocenio da, „Navodi o činjeničnom stanju koji su izneti u reviziji od strane tužilaca, nisu ocenjeni jer je prema članu 214. stav 2. ZPP-a, utvrđeno da se „Revizija [...] ne može podneti zbog pogrešnog ili nepotpunog konstatovanja faktičkog stanja“.

Navodi podnositeljke zahteva

28. Zastupnik podnositeljke zahteva je u zahtevu koji je podneo Sudu naveo da je Vrhovni sud presudu [Rev. br. 339/22] od 7. novembra 2022. godine doneo uz povredu prava podnositeljke zahteva, ali nije jasno precizirao i detaljno razjasnio koja su to prava zagwarantovana Ustavom ili koji su to navodni članovi Ustava, koje su prekršili redovni sudovi. Svi navodi koji su predstavljeni u zahtevu su navodi na osnovama zakonitosti i Sud primećuje da su isti prepisani iz revizije koju je podneo Vrhovnom sudu.
29. U tom smislu, Sud je poslao dopis zastupniku podnositeljke zahteva, od koga je tražio da jasno i detaljno precizira koja su to prava zagwarantovana relevantnim članovima Ustava koja su navodno povređena podnositeljki zahteva.
30. Dana 5. maja 2023. godine, Sud je primio dopis od zastupnika podnositeljke zahteva u kome je pomenuo nekoliko članova Ustava, ali nije pružio detaljnu razradu i obrazloženje koje je tražio Sud o navodnim povredama prava zagwarantovanih članom 113. stav 7. [Jurisdikcija i ovlašćene strane], članom 31. stav 2. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], članom 46. [Zaštita imovine] i članom 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava], kao članovima koji su precizirani u gore navedenom dopisu.
31. Povodom navoda o povredi člana 113. u vezi sa članom 31, zastupnik podnositeljke ističe sledeće: „Po oceni punomoćnika tužilje, javni organ – gore navedeni sudovi su prekršili odredbu člana 113 (7) Ustava R. Kosovo kojom je predviđeno da „pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom“. Ovo tumačenje je povrh svega neprofesionalno i na ovaj način su tuženom ozbiljno povređena prava iz člana 31 (2) Ustava R. Kosovo, koji garantuje da „svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda“.

32. Povodom navoda o povredi člana 46, zastupnik podnositeljke zahteva naglašava: „Tužilac preko svog punomoćnika smatra da je Vrhovni sud Kosova, u toku postupka koji je sproveden povodom revizije tuženog, učinio povredu prava zagaranovanog članom 46. Ustava Republike Kosovo, koji se odnosi na zaštitu prava na imovinu kao osnovno pravo zagaranovano Evropskom konvencijom o ljudskim pravima i slobodama i njenim protokolom. (...) Ocena Vrhovnog suda Kosova da se “Revizija ne može podneti zbog pogrešnog ili nepotpunog konstatovanja činjeničnog stanja” je potpuno pogrešan.“
33. Što se pak tiče člana 53. Ustava, zastupnik podnositeljke zahteva ocenjuje sledeće: „Član 53. Ustava utvrđuje direktnu primenu EKLJP. S obzirom na to da podnosilac zahteva jasno precizira ustavne odredbe i njegova prava zagaranovana Ustavom i Evropskom konvencijom, traži od Ustavnog suda R. Kosovo da prihvati ovaj slučaj i razmotri zahtev u skladu sa sadržajem povreda koje navodi tužilac“.
34. Konačno, zastupnik podnositeljke zahteva ističe: „Punomoćnik tužioca smatra da je postupio pravilno, u sudskom roku i predlaže Ustavnom sudu Kosova da usvoji zahtev kao osnovan, u skladu sa navodima istaknutim u zahtevu“.

Relevantne odredbe Zakona i Poslovnika

Zakon

Član 48. (Tačnost podneska)

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Poslovník

Pravilo 25. (Podnošenje zahteva i odgovora)

[...]

2. “Zahtev, takođe, mora da sadrži i;

„[...]

(g) obrazloženje o prihvatljivosti i meritumu zahteva; i
(h) propratne informacije i dokumentaciju.”

Pravilo 54. (Odbacivanje i odbijanje zahteva)

[...]

“(2) Sud može odlučiti da odbije zahtev po kratkom postupku:

(a) ako je zahtev nepotpun ili nejasan uprkos zahtevu ili zahtevima Suda prema stranci da dopuni ili razjasni zahtev;”

Ocena prihvatljivosti zahteva

35. Sud prvo razmatra da li su ispunjeni uslovi prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom i dalje precizirani Zakonom i Poslovníkom.

36. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlaštene strane] Ustava, kojima je utvrđeno:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlaštene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpili sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

37. Pored gore utvrđenih uslova, prilikom ocene da li podnositeljka zahteva ispunjava uslove za ocenu njenog zahteva, Sud podseća na član 48. (Tačnost podneska) Zakona i nakon toga razmatra da li je podnositeljka zahteva ispunila uslove koji su predviđeni u članu 48. Zakona, kojim je utvrđeno:

Član 48.
(Tačnost podneska)

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

38. Takođe, pored gore navedenih uslova, Sud razmatra i da li je podnositeljka zahteva ispunila zahteve iz pravila 25. (Podnošenje zahteva i odgovora) Poslovnika, u kojem je predviđeno, da zahtev podnosioca mora da sadrži i: (a) ime i adresu stranke koja podnosi zahtev; (b) ime i adresu zastupnika/ce za dostavu dokumenata, ako ga/je ima; (c) punomoćje za zastupanje; (d) ime i adresu suprotne strane ili strana, ako su poznate, kojima se dostavljaju dokumenti; (e) traženu pravnu zaštitu; (f) kratak pregled činjenica; (g) obrazloženje o prihvatljivosti i meritumu zahteva; i (h) priložne informacije i dokumentaciju.“
39. U ovom kontekstu, prema stavu 4. člana 22. (Procesuiranje podnesaka) Zakona, koji predviđa da ukoliko podnesak ili odgovor na zahtev nije jasan ili kompletan, sudija izvestilac o tome informiše stranke ili dotične učesnike i određuje rok od najviše petnaest (15) dana za razjašnjenje ili dopunu podneska, odnosno odgovora na podnesak. U slučajevima kada dotične stranke ne dostave Sudu traženu dokumentaciju ili uprkos zahtevima Suda prema stranci da dopuni ili razjasni zahtev i isti ponovo ostane nekompletan ili nejasan, na osnovu pravila 54. (Odbacivanje i odbijanje zahteva) Poslovnika, Sud može da odluči da odbije zahtev po kratkom postupku.
40. U konkretnom slučaju, na osnovu prethodnog izlaganja, Sud podseća da je zahtev podnositeljke primio 5. aprila 2023. godine, ali da ona u njemu nije konkretno precizirala koja su to osnovna prava i slobode zagarantovane Ustavom koje su joj povređene, niti koji su to članovi Ustava koji su navodno povređeni. U ovoj situaciji, uzimajući u obzir da nije bilo moguće saznati za koja osnovna prava i slobode podnositeljka zahteva tvrdi da su joj povređena, kao i da nisu razjašnjeni njeni navodi i njihova povezanost sa relevantnim članovima Ustava, Sud je 24. aprila 2023. godine, obavestio zastupnika podnosioca zahteva i tražio od istog da dostavi jasan sažetak činjenica u vezi sa navodnim povredama osnovnih prava i sloboda zagarantovanih Ustavom i da precizira članove koji su navodno povređeni podnositeljki zahteva.

41. Dana 5. maja 2023. godine, Sud je primio dopis od zastupnika podnositeljke zahteva, u kome je isti samo naveo da osporava članove 31, 46, 52. i 117. Ustava, ali ne pruža informacije niti jasno razrađuje navodne povrede ovih članova i njihovu povezanost sa presudom Vrhovnog suda, osim što opisuje ustavne odredbe gore navedenih članova. Takođe, zastupnik podnositeljke zahteva je u tom dopisu naveo da je „*Ocena Vrhovnog suda Kosova da se “Revizija ne može podneti zbog pogrešnog ili nepotpunog konstatovanja činjeničnog stanja” potpuno pogrešan. imovinski ... je podnela Direkciji za stambena i imovinska pitanja u Prištini, dana 11.04.2003. godine. Ova činjenica se utvrđuje uvidom u odluku iste direkcije, broj zahteva*“, a za Sud ostaje nejasno značenje i relevantnost ove tačke dopisa u konkretnom slučaju.
42. Pored toga, Sud ocenjuje da je bio sasvim jasan u konkretnom zahtevu kojim se obratio zastupniku podnositeljke zahteva da dostavi proceduralne i suštinske informacije u vezi sa činjenicama i postupkom koji je sproveden pred Vrhovnim sudom, a koji je predmetna stvar pred ovim Sudom. Međutim, Sud primećuje da zastupnik podnositeljke zahteva dostavljenim dopisom nije dovoljno razjasnio navodne povrede navedenih članova i da u okolnostima konkretnog slučaja zahtev podnositeljke ostaje nejasan i nekompletan u smislu preciziranja prava koja su podnositeljki zahteva navodno povređena osporenom presudom Vrhovnog suda.
43. S tim u vezi, Sud podseća da teret izgradnje, razjašnjenja i dopune zahteva pada na podnosioc zahteva, koji imaju neposredan interes da Sud delotvorno ispita njihove tvrdnje i navode. U slučajevima kada podnosioci zahteva ne odgovore na zahtev Suda za razjašnjenje i dopunu zahteva, Sud proglašava te zahteve nejasnim i nekompletnim, i kao rezultat toga ne razmatra navode podnosilaca zahteva (vidi, između ostalog, slučajeve Suda KI121/21, podnosilac *Bajram Hasani*, odluka o odbijanju zahteva od 23. septembra 2021. godine, stav 38; KI135/21, podnosilac *Isuf Musliu*, odluka o odbijanju zahteva od 10. septembra 2021. godine, stav 35; i KI101/21, podnosilac *“N.T.Sh. Morina B”*, odluka o odbijanju zahteva od 8. septembra 2021. godine, stav 36).
44. Kao rezultat toga, Sud smatra da zahtev podnositeljke ne ispunjava proceduralne uslove za dalje razmatranje zbog toga što nije upotpunjen pratećom dokumentacijom, kako se zahteva članovima 21, 22.4 i 48. Zakona i pravilima 25 (2) (g) i (h) i 54(2) (a) Poslovnika. Shodno tome, Sud ocenjuje da se zahtev mora odbiti po kratkom postupku.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 48. Zakona i pravilima 25 (g) i (h) i 54 (2) (a) Poslovnika, na sednici održanoj dana 29. avgusta 2023. godine, jednoglasno,

ODLUČUJE

- I. DA ODBIJE zahtev;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- III. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Radosmir Laban

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani